

IN DE SPIEGEL

Frank Peters

CHANTAL BLOMMERS

Elke week houden we een regio- of stadgenoot een spiegel voor. Wat ziet hij of zij? Bevalt het spiegelbeeld? Deze week journalistieke duizendpoot Frank Peters, radiomaker, fotograaf, verslaggever uit Dordrecht.

'Altijd pielen met cassettes'

Wat zie je als je in de spiegel kijkt?

„Ik zie iemand die net terug is van een klimtocht op de Mont Blanc en zich eigenlijk nog een keer moet scheren.“

Wat heb je daar gedaan?

„Ik ben met zeven klimmers mee geweest de bergen in. Anderhalve week zijn we onderweg geweest. Ik heb er foto's gemaakt voor het tijdschrift Bergen. Het was fantastisch, supergaaf. Ik ging mee in een uniek, tof team, we hebben heel veel lol gehad met elkaar.“

Je bent heel enthousiast, maar was het niet ook loodzwaar?

„Natuurlijk, het was afzien. Voor mij was het misschien wel dubbel zwaar omdat ik als fotograaf een bijzondere rol had in het team. Af en toe moest ik uit de touwgroep, om een foto te maken. Op 4300 meter hoogte moet je heel goed oppletten. Mijn klimpartner zat er helemaal doorheen, de kleur verdween uit zijn gezicht. Dat is heftig.“

Waar komt je liefde voor de bergen vandaan?

„Op mijn 16e nam mijn beste vriend uit Italië me mee naar de bergen in zijn land. Dat maakte zo'n grote indruk. De Dolomieten bestaan tot 1500 meter uit lieflijke weides, maar daarna wordt het heel ruig. Ik was verkocht. Je voelt je ineens heel klein. Sindsdien ga

Tijdens een tocht door de bergen ga je gewoon tien keer dood

ik ieder jaar wel een keer de bergen in. Het is prachtig, maar ook zwaar. Tijdens een tocht door de bergen ga je gewoon tien keer dood. Voor mij is de uitdaging de hele tocht in een paar foto's te kunnen vangen. Dat is moeilijker dan wanneer je schrijft of wanneer je filmt en met meerdere shots een gevoel kunt weergeven. Die ene foto die je maakt, die moet alles zeggen. Die uitdaging maakt het werk zo mooi.“

Je bent een ware duizendpoot. Fotograaf, cameraman, verslaggever, radiomaker.

„Klopt, en ik vind het allemaal leuk. Toen ik op mijn 16e een baan zocht, opperde mijn vader om bij de TROM te solliciteren. Ik was vroeger altijd al bezig met radio maken, met cassettes aan het pielen. Ik kon aan de slag, maar wel als vrijwilliger. Eigenlijk wilde ik sparen, maar ik vond het zo leuk, dat ik besloot er nog een baantje bij te nemen voor het geld en dit te

▲ Frank Peters: 'Ik wil mezelf ontwikkelen en nog beter worden in wat ik doe.' FOTO JAN DE GROEN

blijven doen. Ik heb mijn propedeuse gehaald op de school voor journalistiek in Tilburg en daarna nog de Fotovakschool afgerond. Als radiomaker kwam ik met uitstapjes als verslaggever en eindredacteur ineens ook achter de camera te staan. RTV Dordrecht heeft mij veel kansen en mogelijkheden geboden.

„Ik vind het mooi dat ik nu een compleet journalistiek product kan afleveren. Ik research zelf, interview zelf, maak zelf het beeld en kan het ook afmonteren. Van voor tot achter ben ik met het verhaal bezig. Ik houd het graag zelf in de hand. Niet omdat ik vind dat er geen betere schrijvers zijn, maar

omdat ik het ook leuk vind en er echt de tijd voor wil nemen om iets moois in elkaar te zetten.“

Ben je thuis ook zo'n control-freak?

Lachend: „Dat valt wel mee hoor. Thuis ben ik relaxter. Maar in mijn werk ben ik perfectionistisch, ja.“

Slaat dat perfectionisme wel eens om in dwarsheid? Bijvoorbeeld toen je werd geschorst van Drechtstad.FM?

„Daarom kan ik nu hard lachen. Maar ik moet ook toegeven dat ik toen 'stout' ben geweest, ja. Ik mocht van de zender geen lokale bands draaien, omdat dit niet in

het format paste. Toen ik dat wel deed, kreeg ik een waarschuwing en ook toen ik het nóg een keer deed. En daarna heb ik toch wéér die muziek gedraaid. Waarom? Omdat ik het onzin vond dat bij een lokale zender lokale muziek niet in het format zou passen. „Normaal ben ik niet zo dwars, maar dit vond ik zo belachelijk dat ik volhield. Als het nou keiharde hardcore trance of terror rock, als dat al bestaat, was. Maar het was een leuke lokale band met een leuk liedje. Dat is toch juist je functie als lokale zender? Maar het is allemaal uitgesproken en na een paar weken ben ik weer aan de slag gegaan. Ik doe het niet meer, maar

PASPOORT

Geboren: 31 januari 1976.
Opleiding: 1 jaar school voor journalistiek, Fotovakschool.
Loopbaan: Begon als vrijwilliger bij de TROM, daarna werkzaam voor TV Rijnmond. Nu als freelancer actief, o.a. RTV Dordrecht.
Privé: Woont samen met zijn vriendin. Samen hebben zij twee kinderen, Lisa (5) en Sanne (3).

dat is omdat ik me ben gaan focussen op de camera en fotografie.“

RTV Dordrecht heeft ook roerige tijden gehad met financiële problemen...

„Klopt. Dat was niet altijd leuk, maar ik heb geprobeerd mij te concentreren op mijn werk, daar heb ik altijd veel voldoening en positiviteit uit gehaald. Als medewerker heb je toch niet zo veel invloed op de besturen. De onzekerheid, niet weten of je werk wel blijft bestaan, was lastig. Maar met z'n allen kijken we nu weer vooruit. We zitten in een nieuw pand (op het Leerpark, red.) en hebben weer een licentie om uit te zenden voor vijf jaar. Heel belangrijk.“

Jij richt je vooral op human interest-verhalen. Hebt er zelfs prijzen mee gewonnen.

„Klopt. Toen ik 23 was heb ik de journalistiek even gedag gezegd. Ik was er helemaal klaar mee. Het is gewoon een hard vak: dat peuren in andermans ellende. Dat vond ik niet leuk, ook al vind ik het wel goed dat het gebeurt. Ik besloot een voettocht naar Rome te gaan lopen in een paar maanden tijd. Toen ik terug kwam, ben ik me meer gaan richten op de dingen die me liggen: zoals human interest. Mooie verhalen vertellen van mensen. Bijvoorbeeld onze documentaire 'Hooggeëerd publiek' over het Dordtse Circus Royal.“ (Peters won er een Olon Award mee, de Televisiering voor lokale omroepen, red.)

Heb je eigenlijk nog ambities?

„Vroeger zond ik aan de lopende band cassettebandjes in naar onder meer Veronica. Ik krijg dan altijd een briefje in de trant van 'goed zo jongen, ga zo door'. Maar mijn ambities zijn veranderd, nu ik ouder word. Ik wil vooral mezelf ontwikkelen en nog beter worden in het werk dat ik al doe. Ik ben verder heel gelukkig met hoe het nu gaat.“

Na de bergen en de voettocht naar Rome, wat wordt je volgende avontuur?

„Ik vind het leuk om mezelf op die manier uit te dagen, maar een langere periode weg gaan, zoals naar Rome, gaat wat lastiger met twee jonge kinderen. Maar er komt vast wel weer iets op mijn pad.“